

[Jytte Andersen]

til i folketingets uddannelsesudvalg at få de erfaringer samlet sammen og bearbejdet for dermed at lave et reelt lovgrundlag for daghøjskolevirksomheden, som jo har levet en meget usikker tilværelse.

Jeg vil gerne komme med én bemærkning til ministeren, fordi jeg egentlig synes, ministeren gør sig skyld i lidt historieforfalskning. Det var jo sådan, at ministeren selv fjernede de 5,7 mill. kr. fra forsøgsbevillingen til voksenuddannelser. Vi stillede et ændringsforslag til finansloven i december måned, som det radikale venstre desværre ikke stemte for, og det betød, at det økonomiske grundlag for daghøjskolerne var fjernet, og det var det altså, uanset om der havde været en valgkamp eller ikke i mellemtiden. Kun den kendsgerning, at der faktisk efter valget tegnede sig et politisk flertal i folketinget for at sikre den forsøgsbevilling, betød, at regeringen tog det med ind i sin ungdomspakke. Det skal regeringen ikke have utak for, men regeringen skal have utak for, at man i 2 måneder har forsinket det aktstykke, som i dag ligger på finansministerens bord. Det har jeg fået en besvarelse om fra ministerens stedfortræder under ministerens bortrejse. Det ligger der stadig væk, for jeg har checket med finansministeriet så sent som i dag. Det synes jeg faktisk er for dårligt. Når man kender de usikre vilkår, som daghøjskolerne hviler på, er det for dårligt, at man ikke hurtigt får ekspederet et aktstykke til finansudvalget, som alene er en gentagelse af det grundlag og det regelsæt, som daghøjskolerne har virket på indtil nu.

Jeg synes egentlig, at regeringen burde kunne tilslutte sig lovforslaget umiddelbart, netop også fordi det hviler på et frivillighedsprincip, altså frivillighed i forhold til at oprette og frivillighed i forhold til at deltage, og det er jo ikke fremmed for en liberal minister.

Jeg synes også, at vi herinde skylder de meget fremsynede amts- og kommunalpolitikere, som rundt omkring i landets kommuner har været meget imødekommende med at støtte det græsrodsarbejde, der er foregået i de pågældende kommuner, at give dem det håndslag at sige, at nu skal daghøjskolerne have et mere sikkert grundlag at arbejde på.

Det har vist sig, at daghøjskolerne er et stort set velfungerende uddannelses tilbud, som meget præcist har indrettet sig og er til-

passet efter de lokale behov, og det mener vi er afgørende. Det er i og for sig også det, der har været daghøjskolernes succes, at det er det lokale behov, deltagernes præmisser og udgangspunkter, der har dannet rammen om det sociale og kulturelle fællesskab, som daghøjskolevirksomheden faktisk er et udtryk for. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke vil presse på med at få ekspederet aktstykket, således at daghøjskolerne ikke skal leve usikkert længere.

Til fru Karen Højte Jensen vil jeg gerne sige, at jeg var meget glad – nå, nu er fru Karen Højte Jensen gået, men for referatets skyld – for det tilsagn, som det konservative parti hermed har givet til princippet og tankegangen omkring daghøjskoler.

Ligeledes til hr. Sander, som dog havde forbeholdet med økonomien. Nu er det faktisk en meget billig foranstaltning, alt andet lige, i forhold til den effekt, daghøjskolen har over for den gruppe, som den retter sig imod. Det er den gruppe, som ikke i forvejen har trukket på uddannelsesressourcerne, og jeg synes egentlig, vi skylder dem at give dem denne mulighed.

Jeg undrede mig lidt over, at en af hr. Sanders bekymringer vedrørende dette lovforslag var, at vi disponerede på kommunernes og amternes vegne og ikke bare disponerede over statens midler. Jeg mener faktisk ikke, det er ukendt for denne regering at disponere på kommunernes og amternes vegne, når det drejer sig om økonomi.

Til hr. Ole Vig Jensen vil jeg også sige tak for tilsagnet. Jeg synes ikke, vi behøver at vente i 1-2 år. Jeg mener, at vi skal i gang nu, i gang med at få samlet erfaringer. Vi ved fra dem, der har beskæftiget sig med det, at daghøjskolerne har været et sted, hvor mennesker, som er trykket ned af lang arbejdsløshed, har fået nyt livsmod, er blevet stærkere og har fået en større grad af selvspekt, og at det faktisk er det, der har betydet, at der har været en beskæftigelseseffekt for deltagerne. Det er jo ikke sådan, at daghøjskoler i sig selv skaber flere job, men det er sådan, at de, der har været på daghøjskole, har mere mod på at gå ud og skabe kontakter i forhold til deres placering på arbejdsmarkedet eller i et uddannelsessystem.

Men afslutningsvis tak for tilsagnet om at være positiv over for daghøjskoler. Det tegner i hvert fald til, at daghøjskolerne måske